

Slavnost našeho povolání být Božími spolupracovníky

JAN 15,26- 27; 16,12-15

15,26 Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten vydá o mně svědectví. **15,27** Vy také vydávejte svědectví, protože jste se mnou od začátku. **16,12** Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. **16,13** Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. **16,14** On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. **16,15** Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí.

REFLEXE

Slavnost Seslání Ducha Svatého je vyvrcholení velikonoční doby. Celá velikonoční doba zaujímá celou 1/4 roku - 3 měsíce, 14 týdnů, celkem 96 dní. Začali jsme Popeleční středou přijetím popelce, jako znamením smrti. Víme, že smrt vzešla z hříchu. Hřích je pak odvrácením se od Boha, zdroje života, proto jeho plodem je smrt, nemoc, utrpení, sváry, rozdělení, život v jakémsi bezživotí. V první části velikonoční doby, v pústu jsme se zaměřili na hledání těch věcí v životě, které nám život, tak jak ho zamýšlel Bůh, berou, a snažili jsme se do nich Boha pozvat. Prožili jsme slavnost Zmrtvýchvstání, při které jsme obnovili křestní sliby, kdy jsme znovu prohlásili nad vším tím mrtvolným Ježíše, jako Pána našeho života. Radovali jsme se, že jsme naroubováni na živý kmen, že jsme součástí života Zmrtvýchvstalého Ježíše. Nyní si o svátku Letnic uvědomujeme, že on nám předal nejen nový život, ale také i své poslání. Povolal nás, abychom sloužili tomu, čemu on, Božímu království a to v jeho moci. Vyzbrojuje nás svou mocí, kterou měl během svého pozemského života, předává nám Ducha Svatého.

Co dnes tedy slavíme? Je to den přijetí do zaměstnání. Jakého zaměstnání? Stavby naší požehnané přítomnosti, budoucnosti a věčnosti. Od dob Letnic jsou lidé stavitelé Božího království ve svých životech, rodinách a společnosti. Je to den připomenutí si, že Bůh nám natolik důvěřuje, že věc Božího království nám svěřuje do našich rukou. Je den, kterým nám Bůh vyjádřil nesmírnou důvěru. Nejsme jenom Božími dětmi a dědici toho, co nám získal Kristus, ale také důstojní spoluvládci s Bohem nad Božím dílem. Duch Boží, který působil v Ježíšově těle, v jeho slovech a činech, byl dán každému, kdo uvěřil a přijal v Ježíšovi nový život i poslání.

Otec Vojtěch Kodet hovoří o třech skutečnostech, které v nás působí Duch Svatý na základě textu dnešního evangelia:

První skutečností, kterou Duch Svatý koná, je svědectví o Kristu. „*Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten vydá o mně svědectví. Vy také vydávejte svědectví, protože jste se mnou od začátku.*“ Duch Svatý nám vydává svědectví o Kristu a uschopňuje nás o Kristu svědčit druhým. Díky Duchu Svatému poznáváme, kdo je to Ježíš. Poznání Ježíše v Duchu Svatém nás vede k úžasu nad Boží dobrotou, k úžasu nad Boží láskou a věrností. Vede nás k vděčnosti, ke chvále, k radosti. Proto je tak důležité, abychom poznávali Krista v Duchu Svatém. Vede nás také k touze, abychom ho milovali a zakoušeli jeho lásku. My pak jsme povoláni svědčit o tom, co pro nás Ježíš udělal, co pro nás znamená, co nabízí každému a co

je připraven zprostředkovat všem těm, co pro ně zemřel a prolil svou krev. Proto si to nemůžeme ponechat jen sami pro sebe.

Druhou skutečností, kterou Duch Svatý koná, je že se stane Průvodcem života v tomto světě. „Až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít.“ Duch Svatý působí v srdci každého z nás, osvětluje naši mysl a vede nás po Božích cestách. Vede nás k pochopení toho, co se děje ve světě, v našem životě i kolem nás. Naopak Boží nepřítel všechno zatemňuje, abychom nepochopili, co se děje. Duch Boží vnáší moudrost a světlo k současnosti a odhaluje i to, co se má stát. Od Kristova vtělení žijeme v posledních časech směřujících k završení dějin, to si musíme uvědomit. Žijeme druhý poločas dějin, které mají svůj směr a rozcestníky. Tak jako učedníci na počátku nemohli pochopit všechno hned, aby byli postupně uváděni do celé pravdy, tak je to také s námi. Duch Svatý nás postupně odkrývá věci týkající se Božího i našeho života.

Třetí skutečností, kterou koná Duch Svatý je oslavení Ježíše. „On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí.“ Největší slávy se dostává umělci, když jeho dílo je často vystavováno, prováděno. Největší slávou vědce nebo řemeslníka je, když to, na co přišli, jejich různé vynálezy, zlepšováky, vychytávky, technologie jsou používány. Nejvyšší slávou Boha mezi lidmi, Ježíš Krista, je, když je člověk co nejvěrněji zpodoběn s ním. Největší Boží sláva je v tom, když co nejvíce z nás jeho bratří a sester budeme zrcadlit Ježíšovu tvář, jeho lásku, jeho pokoru, jeho dobrotu, jeho milosrdenství. K tomu nás vede Duch Svatý, k životu, jakým žil Ježíš. Toto je naplnění života Ježíšova učedníka.

Končí Velikonoce a je před námi doba, která je nazývána mezidobí. Liturgická barva bude zelená. Zelená barva je však barvou života a život dává Duch Svatý. Po staru se tato doba mezidobí nazývala Dny po Duchu Svatém. Kdo přijal Ježíše, bude žít novým životem pod vedení Ducha Svatého, proto také plody života takového člověka budou svaté a věčné a budou mít před Boží tváří neztratitelnou hodnotu. Tím bude budovat Boží království a pokračovat v Ježíšově poslání ve své době a na svém místě. Povolání k této důstojnosti Božích spolupracovníků jsme každý. Oslavme den svého povolání.